

РЕШЕНИЕ

№ 2284

гр. София, 27.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 27.04.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **3497** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.111, ал.1 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража /ЗИНЗС/ във вр. с чл.145 от Административно-процесуалният кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Р. Д. Х., подсъдим, находящ се в Затвора [населено място], срещу Заповед № 151 от 09.04.2020 година на Началника на затвора с искане да бъде отменена като неправилна.

С оспорената Заповед №151 от 09.04.2020г. на Началника на затвора, на жалбоподателя за нарушение на чл.100, ал.1, ал.2, т.7 от ЗИНЗС и чл.96, т.3 и чл.97, т.4 от ЗИНЗС е наложено дисциплинарно наказание на основание чл.101, т.7 от ЗИНЗС "изолиране в наказателна килия" за срок от 5 денонощия.

В жалбата Р. Х. обяснява, че ситуацията, за която му е наложено наказание е предизвикана от Ч. М. Р., който решил да предизвика проблем идвайки към него с агресия. Х. се опитал да успокои обстановката, но не успял. Жалбоподателят съжалява за случилото се.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, не е доведен от Затвора С..

Ответникът - Началникът на затвора, чрез процесуален представител оспорва жалбата.

Представя писмени доказателства. Постъпило е писмено становище по жалбата.

Представена е административната преписка.

Съдът след като прецени доказателствата по делото и доводите на страните, намира за установено следното:

Производството пред административния орган е започнало с Докладна записка,

изготвена от мл. инспектор А. С. Ш. /л.14/, според която на 30.03.2020г. в 17,40 часа на пост № 14 се чули викове и тропане, поради което по разпореждане на ДГН било отворено спално помещение №1. Инспекторът установил, че подсъдимите Р. Х. и Ч. Р. са осъществили саморазправа, при която Х. е ударил с глава в областта на лявото око Ч. Р.. Тъй като и двамата подсъдими били с видими наранявания били конвоирани до СБАЛЛС за медицински преглед.

Във връзка с посочената докладна е извършена проверка, в хода на която е представена докладна записка от Пролет Н. - инспектор пробация - ИСДВР на 6-та група в Затвора [населено място], съставени са :протокол за иззети вещи и протокол за претърсване и обиск, приети са писмени обяснения от лишените от свобода М. Ц. В., В. М. Х., Д. А. Х., М. А. М. В., Ч. Р., С. С., изготвени са формуляри за регистриране на травматични увреждания на Ч. Р. и на Р. Х. и снимков материал. Изготвено е предложение от ИСДВР на 06-та група – П.Н. за налагане на наказание.

Представени са : заповед №472/19.11.2019г. на началника на затвора, с която жалбоподателят е наказан с „лишаване от хранителна пратка за срок от три месеца“ за притежание на забранени вещи и заповед №113/13.03.2020г. на началника на затвора, с която жалбоподателят е наказан с „лишаване от хранителна пратка за срок от три месеца“ за притежание на забранени вещи. Жалбоподателят е и награждаван със заповед №544/17.10.2018г. на началника на затвора с „писмена похвала“, със заповед №385/22.10.2019г. на началника на затвора с „удължено свиждане за срок от четири часа“ и със заповед №36/24.01.2019г. на началника на затвора с „извънредна хранителна пратка“.

При тези данни на жалбоподателя, с оспорената заповед на основание чл.101, т.7 от ЗИНЗС е наложено наказание „изолиране в наказателна килия за срок от пет денонощия“. Административният орган е възприел изцяло описаната в предложението на ИСДВР на 06-та група – П.Н., фактическа обстановка.

Заповедта е връчена на жалбоподателя на 08.04.2020г. в условията на отказ, удостоверен от двама свидетели. Жалбата е подадена с писмо от 10.04.2020г.

ПРАВНА СТРАНА:

Жалбата е допустима - подадена е от лице, притежаващо активна процесуална легитимация, чийто интерес е засегнат от оспорения индивидуален административен акт в установения от чл.111, ал.1 от ЗИНЗС преклузивен срок, пред местно компетентния да я разгледа административен съд.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспорената заповед е издадена от материално и териториално компетентния административен орган по смисъла на чл.104, ал.2 от ЗИНЗС - Началникът на Затвора [населено място].

Съставена е в предвидената от закона писмена форма и е мотивирана. Съдържа фактически и правни основания. Посочени са доказателствата въз основа, на които е формирана фактическата обстановка.

Съдът не констатира нарушение на процедурата по установяване на дисциплинарното нарушение и налагане на дисциплинарното наказание. Спазени са установените в чл.106, ал.1 от ЗИНЗС срокове за издаване на заповедта. Преди налагане на дисциплинарното наказание, на 07.04.2020г. жалбоподателят е бил изслушан от Началника на затвора, което действие е отразено в Протокол №30. В този смисъл

дисциплинарно наказващият орган преди да наложи дисциплинарното наказание е преценил характера и тежестта на нарушението. Спазено е изискването на чл.105, ал.1 от ЗИНЗС преди налагане на наказанието задължително да се изслуша нарушителя.

Оспорената заповед е издадена и в съответствие с материалния закон и с неговата цел. Приетата от наказващият орган фактическа обстановка е изцяло съобразена с установените по делото факти и събраните доказателства в хода на извършване на проверката. Правилно и законосъобразно наказващият орган е наложил на жалбоподателя предвиденото в ЗИНЗС дисциплинарно наказание за извършеното от него дисциплинарно нарушение.

Според чл.100, ал.1 от ЗИНЗС дисциплинарно нарушение е деяние /действие или бездействие/, извършено виновно от лишените от свобода, с което се нарушава вътрешният ред, уврежда се имуществото или представлява физическо увреждане или обидно отношение към служители или лишени от свобода. Съобразно чл.100, ал.2, т.7 от ЗИНЗС за дисциплинарно нарушение се смята „физическа саморазправа с лишени от свобода или служители, както и закана за такава“

Съгласно чл.96, т.3, от ЗИНЗС лишените от свобода са длъжни да спазват установените за тях правила, като чл.97, т.4 от ЗИНЗС забранява на лишените от свобода да упражняват физическо или психическо насилие, включително за решаване на възникнали конфликти помежду им.

Анализът на събраните по делото доказателства и установената фактическа обстановка дават основание на настоящия съд да приеме за безспорно доказано, че на 30.03.2020г. в 17,40 часа в спално помещение №1 е възникнал конфликт, прераснал във физическа саморазправа между подсъдимите Ч. Р. и Р. Х., по време на която Р. Х. ударил с глава в областта на лявото око Ч. Р.. В тази връзка са обясненията на лишените от свобода М. Ц. В., В. М. Х., Д. А. Х., М. А. М. В., С. С., както и на участвалия в разправата Ч. Р.. Обясненията се потвърждават от формулярите за регистриране на травматични увреждания на Ч. Р. и на Р. Х. и от снимковия материал. Предвид изложеното съдът прие, че оспорващият с посочените по-горе действия е нарушил разпоредбите на ЗИНЗС, поради което деянието му съставлява дисциплинарно нарушение, съгласно чл.96, т.3 и чл.97, т.4 във връзка с чл.100, ал.2, т.7 от ЗИНЗС. Безспорно доказателствата установяват, че жалбоподателят е извършил вмененото му дисциплинарно нарушение. Осъществил е физическа саморазправа с друг подсъдим, настанен също в затвора. За съставомерността на нарушението е без значение поводът – в случая отношения във връзка с открит от служители на затвора телефон в помещението, тъй като дисциплинарното нарушение се свежда до: физическа саморазправа с лишени от свобода или служители.

При определяне вида и размера на дисциплинарното наказание наказващият орган е взел предвид характера и тежестта на извършеното нарушение. Отчетени са представените доказателства за наложените наказания и награди. В този смисъл наложеното наказание по чл.101, т.7 от ЗИНЗС, в размер под средния се явява съразмерно и адекватно на степента на нарушението.

Съвкупният анализ на събраните по делото доказателства обосновават извода, че в случая са налице предпоставките за налагане на дисциплинарно наказание "изолиране в наказателна килия", тъй като според представените доказателства извършеното нарушение е такова по чл.100, ал.2, т.7 във вр. с чл.102, ал.2 от ЗИНЗС.

Жалбоподателят е чужденец, но от представените от ответника документи /протокол от съдебно заседание по нчд № 211/2018г. по описа на СРС, молба от жалбоподателя

до началника на затвора от 20.06.2018г. и протокол от 06.03.2020г., съставен на основание чл.35, ал.1 от ППЗИНЗС, в който е посочено, че жалбоподателят е бил преводач от холандски на български език на М. Х. К./ се установява, че владее български език, поради което не му е назначен преводач.

По изложените съображения оспорената заповед следва да бъде потвърдена, като правилна и законосъобразна на основание чл.111, ал.6, т. 1 във вр. с чл.111, ал.5 от ЗИНЗС, а жалбата отхвърлена като неоснователна и недоказана.

Страните по делото не са претендирали за разноси, поради което съдът не се произнася по дължимостта им.

Така мотивиран и на основание чл.111, ал.6, т.1 във вр. с чл.111, ал.4 и ал.5 от ЗИНЗС,
СЪДЪТ

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Заповед № 151 от 09.04.2020г. на Началника на Затвора [населено място], с която на Р. Д. Х., подсъдим, задържан в Затвора [населено място], е наложено дисциплинарно наказание "изолиране в наказателна килия за срок от 5 денонощия".

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: